

себѣ наредѣ да поникнѣтъ въ градинѣ тѣ. Защо то и семена та ако падахъ по случай, ниго тогава е можало по случай да направѣмъ толкова прави и чини редове. За това, колко то пѣти става нѣщо, сѣкога съмъ увѣренъ за него, че го е нѣкой направилъ: сирѣчь знамъ вѣрно, че сяко промѣнуванѣ си има причина та: за това повѣче нитамъ кой окачи тамо часовникъ а? Кой посади дравета та въ градина та? — И кога то глѣдахъ слѣнце то, мѣсяць а, звѣзди тѣ, земя та, и безбройны тѣ вѣщи, кои то не сж направа отъ чловѣчески рацѣ, пытахъ, кой създаде слѣнце то мѣсяць а и земѣ тѣ? Защо то отъ самосебеси не е вѣроятно да сж станали. Учителя ми се обади вѣроятно че ги направи нѣкой и нѣго зовемъ Бога.

Чловѣкъ, дѣто има много сила, може да направи повѣчь отъ другъ чловѣкъ, дѣто има помалко силѣ. Кога то много чловѣцы употребяватъ събраны наедно силы тѣ си, тогава можѣтъ най повѣче сички тѣ заедно отъ колко то е можялъ самси: но ако сички тѣ чловѣцы на свѣтъ а събирѣтъ заедно силы тѣ си, и се наемнѣтъ да създадѣтъ едно само слѣнце, единъ мѣсяць или единъ земѣ: Воистина неще да можѣтъ никога съ никой способъ да получатъ направѣ тѣ му. Богъ създаде много слѣнца, и много мѣсяцы, и отъ това познавамъ, че Богъ може повѣче, и е най якъ отъ сички тѣ чловѣцы заедно.

Баца ми мѣ имѣ удомаси, храни мѣ, пой мѣ, облича мѣ, дарява ми всѣ що мѣ весели. За това зовѣмъ отца си добръ, и мислѣмъ че мѣ обыча. Чловѣцы возъ земѣ тѣ, коя то е създаше и божѣ направѣ: возъ неѣж става все, што трѣба на чловѣцы тѣ: по неѣж се намиратъ храны и питѣмъ: тя ги улѣснявѣ съ вѣщи, отъ кои то правѣтъ облека: съграждѣтъ къщи, и правѣтъ многовидны и безброй сѣчева, кои то употребяватъ по потрѣбѣ тѣ си: възъ земѣ тѣ можѣтъ да живѣмъ животь: защо то